

Arrest

nr. 97 276 van 18 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 oktober 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOECKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 26 juli 2010 een asielaanvraag in, waarbij hij verklaarde op 24 juli 2010 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 27 februari 2012 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 2 april 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het

grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd verzoeker bij aangetekende zending van 3 april 2012 ter kennis gebracht.

1.4. Verzoeker werd op 4 oktober 2012 door de politiediensten in het Rijk aangetroffen en de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam die dag de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag werd ter kennis gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie [M. V.], Attaché wordt aan

de genaamde [B. G.], [...] die de Albanese nationaliteit heeft,

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebieden van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië(3), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde en de nationale veiligheid

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn van drie maanden of kan niet bewijzen dat hij deze termijn niet heeft overschreden.

Ten laste van betrokkene werd PV AN36LB093424/2011 wapens en munitie op 19/07/2011 opgemaakt door de politie van Antwerpen.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn van drie maanden of kan niet bewijzen dat hij deze termijn niet heeft overschreden.

Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Bovendien werd aan betrokkene reeds een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd.

Op 26/07/2010 heeft betrokkene een asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag werd verworpen door een beslissing van het CGVS op 27/02/2012. Deze beslissing werd betekend aan betrokkene op 28/02/2012. Betrokkene heeft vervolgens betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 qq) gekregen op 05/04/2012 geldig 30 dagen. Uit zijn paspoort blijkt dat hij slechts op 22.09.2012 het Schengengrondgebied verliet.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Albanië .

*In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:
1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan [...]*

REDEN VAN DE BESLISSING :

Ten laste van betrokkene werd PV AN36LB093424/2011 wapens en munitie op 19/07/2011 opgemaakt door de politie van Antwerpen. Bovendien ont[t]rekt betrokkene zich aan de verplichtingen rond de binnenkomst zoals bepaald in artikel 6 van de wet van 15 december 1980 die een maximum verblijfstermijn van drie maanden op zes maanden toelaat."

Dit is de bestreden beslissing.

1.5. Verzoeker werd op 24 oktober 2012 gerepatrieerd naar Albanië.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder werpt in een exceptie op dat verzoeker geen belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing omdat het bevel om het grondgebied reeds werd uitgevoerd. Daarnaast stelt hij dat hij, ingevolge een gebonden bevoegdheid, verplicht is om ook bij de vernietiging van het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten een nieuw dergelijk bevel af te geven. In derde instantie licht hij toe dat het hoe dan ook om een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten gaat.

3.2. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker reeds eerder gevolg gaf aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 2 april 2012, zodat dit uit het rechtsverkeer is verdwenen en verweerder niet kan voorhouden dat het in de bestreden rechtshandeling geïncorporeerde bevel om het grondgebied te verlaten een herhaald bevel zou zijn. Aangezien de bevelscomponent van de bestreden beslissing reeds werd uitgevoerd, kan verweerder echter wel gevolgd worden waar hij stelt dat verzoeker geen voordeel meer kan halen uit het ingestelde beroep, in zoverre dit gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. Anderzijds kan niet worden ontkend dat verzoeker wegens het inreisverbod dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing een nadeel kan ondervinden daar het inreisverbod nog steeds effecten sorteert en dat een vernietiging ervan verzoeker een tastbaar voordeel kan opleveren. Een onderzoek van de middelen betreffende het inreisverbod is bijgevolg vereist.

De bestreden beslissing betreft één beslissing, die weliswaar verschillende componenten bevat, maar zij is in rechte één en ondeelbaar, zodat de component inzake het inreisverbod er in rechte niet kan van worden afgesplitst (cf. RvS 28 juni 2010, nr. 205.924). Indien een middel dat gericht is tegen het inreisverbod gegrond is, dient de bestreden beslissing derhalve in haar geheel vernietigd te worden.

De exceptie dient dan ook verworpen te worden.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verschaft volgende toelichting:

“Aan verzoeker werd een inreisverbod van 3 jaar betekend met als reden : “ten laste van betrokkene werd PV AN.36.LB.093424/2011 wapens en munitie op 19.7.2011 opgemaakt door de politie van Antwerpen. Bovendien onttrekt betrokkene zich aan verplichtingen rond de binnenkomst zoals bepaald in artikel 6 van de Wet van 15 december 1980 die een maximum verblijfstermijn van drie maanden op zes maanden toelaat. ”

M.b.t. het opgestelde PV van wapens en m[un]itie op 19.7.2011 kan enkel en alleen gesteld worden dat de informatie volledig foutief is. Verzoeker heeft nooit wapens en munitie bij zich gehad.

De raadsman van verzoeker zal het PV bij het Parket van de Procureur des Konings te Antwerpen op vragen als bewijs.

Voor wat betreft de maximum verblijfsduur van drie maanden op zes maanden bezorgt verzoeker een kopie van zijn paspoort met kopie van alle data van binnenkomst in de Schengen-zone en het verlaten van de Schengen-zone. Uit deze stempels blijkt dat verzoeker de maximum verblijfstermijn nooit overschreden heeft.

De motivering van de bestreden beslissing is dan ook volledig foutief.”

4.2. Verweerder repliceert als volgt:

“Verzoeker stelt dat de motivering van de bestreden beslissing volledig foutief is omdat hij nooit wapens en munitie bij zich had.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing op een correcte feitenvinding is gesteund.

In de bestreden beslissing worden zowel de juridische bepalingen, als de feitelijke gegevens vermeld die aan haar basis liggen.

Bij het proces-verbaal nr. AN36LB093424/2011 van de politie te Antwerpen werd vastgesteld dat verzoeker in het bezit was van wapens en munitie.

Verzoeker kan door zijn gedrag de openbare orde of de nationale veiligheid schaden.

Verzoeker werd aangetroffen in illegaal verblijf. Hij verblijft in het rijk langer dan de overeenkomstig artikel 6 Vreemdelingenwet bepaalde termijn van 3 maanden of kan niet bewijzen dat hij deze termijn niet heeft overschreden.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief, op grond waarvan de beslissing is genomen, wordt aangegeven.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen en niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

De bestreden beslissing werd genomen na een zorgvuldige analyse van het dossier van verzoeker.

Verzoeker toont de ingeroepen schendingen niet aan."

4.3.1. Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

4.3.2. Verzoeker voert tevens aan dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden en betoogt dat de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen niet correct zijn.

De bestreden beslissing is gebaseerd op twee motieven. Er wordt in eerste instantie gesteld dat verzoeker langer in het Rijk verblijft dan de in artikel 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft en er wordt daarnaast gemotiveerd dat hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden, waarbij verwezen wordt naar het feit dat een proces-verbaal "*wapens en munitie*" werd opgemaakt door de politie te Antwerpen.

Met betrekking tot het eerste motief kan de Raad enkel vaststellen dat uit de stempels in het paspoort van verzoeker blijkt dat hij, nadat hem een bevel om het grondgebied ter kennis was gebracht, het grondgebied van het Rijk verlaten heeft en hij vervolgens, op 5 augustus 2012, naar België terugkeerde. Aangezien verzoeker beschikt over een Albanees biometrisch paspoort kan hij, gelet op de Verordening (EU) nr. 1091/2010 van het Europees parlement en de raad van 24 november 2010 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van deze plicht zijn vrijgesteld, visumvrij naar België reizen en genieten van een recht op verblijf van negentig dagen over een periode van zes maanden. Rekening houdende met het feit dat deze termijn van negentig dagen dient te worden berekend vanaf de allereerste binnenkomst op het Schengengrondgebied, of vanaf de eerste binnenkomst op dit grondgebied na het verstrijken van een periode van zes maanden na deze allereerste binnenkomst, alsook op elke andere eerste binnenkomst na het verstrijken van elke nieuwe periode van zes maanden na de vorige datum van eerste binnenkomst (HvJ 3 oktober 2006, C-241/05) moet in casu worden geconcludeerd dat deze termijn op 4 oktober 2012 nog niet verstreken was.

Verzoeker kan derhalve gevolgd worden in zijn stelling dat verweerder ten onrechte heeft aangegeven dat hij de in artikel 6 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn niet heeft gerespecteerd of dat hij er niet in slaagt om aan te tonen dat hij de hem toegestane verblijfstermijn niet heeft overschreden.

Het gegeven dat het eerste motief in de bestreden beslissing niet deugdelijk is kan op zich evenwel niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden. Tot dit besluit kan slechts worden gekomen indien zou blijken dat ook het tweede motief, dat op zich volstaat om deze beslissing te onderbouwen, niet deugdelijk is.

Verweerder heeft ter onderbouwing van het tweede motief – de stelling dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde en de nationale veiligheid te kunnen schenden – verwezen naar het feit dat met betrekking tot verzoeker "*een proces-verbaal wapens en munitie*" werd opgesteld. Verzoeker houdt voor dat hij nooit wapens en munitie bij zich had. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt evenwel dat verzoeker op 27 juni 2011 te Antwerpen op de openbare weg werd aangetroffen met een

verboden wapen, met name een springmes met slot. Er kan derhalve niet worden gesteld dat de feiten die aan de basis liggen van het tweede motief niet bestaan. Het louter feit dat verweerder dit proces-verbaal inzake verboden wapendracht omschreef als “*een proces-verbaal wapens en munitie*” doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat het tweede motief van de bestreden beslissing niet is gesteund op correcte gegevens, dat dit motief kennelijk onredelijk is of dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de appreciatiebevoegdheid waarover hij beschikt heeft overschreden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet. Evenmin wordt aannemelijk gemaakt dat, inzake dit tweede motief, het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel werden geschonden.

5. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK